

[Knud Jespersen.]

alle, eller om det er hensynet til venstre, der gør, at statsministeren siger, at der er en indbygget social balance, og at det er en ganske fortrinlig finanslov. Man bør da vist nok i sandhedens interesse forklare menneskene, hvor socialdemokratiets uvilje er over for septemberaftalerne, eller er socialdemokratiet i den grad blevet fange som den noksom omtalte pantsatte bonde dreng, at man ikke længere kan gøre noget, der ikke godtages af hr. Brusvang, hr. Erhard Jakobsen eller af kristeligt folkeparti og de radikale for slet ikke at tale om hr. Poul Hartling m. fl. Er det sådan, at man har pantsat sin sidste ret til selvstændighed, så bør man sige det, så kunne vi jo i humanistisk interesse være lidt mere hensynsfulde over for den nuværende regering.

Glensgård (FP):

Hr. Poul H. Møller fra kristeligt folkeparti var så glad over, at han kunne meddele mig, at kristeligt folkeparti var enig i intentionerne i denne dagsorden fra centrumdemokraterne, men jeg er nødt til at spørge den anden hr. Møller fra kristeligt folkeparti: skal jeg forstå ordene „men hvis det viser sig, at vi ikke kan komme igennem ad anden vej, så vil kristeligt folkeparti medvirke til dette lovforslags gennemførelse“ fra hr. Jens Møller, som om man nu ikke længere vil være med?

Hr. Poul H. Møller sagde, at man ikke ville lovgive over en dagsorden. Det, en dagsorden gør, er, at den pålægger regeringen at udføre bl. a. de intentioner, som kristeligt folkeparti har. Vi pålægger regeringen at udføre de intentioner, intet andet. Det vil kristeligt folkeparti nu ikke længere stå ved.

Jeg må til slut spørge hr. Jens Møller, om hr. Jens Møller så fremover ikke længere vil stå og love rundt omkring på de mærkværdige blokaderamte virksomheder, at kristeligt folkeparti står bag ved friheden, friheden til og retten til at færdes til og fra sit arbejde. Vil hr. Jens Møller love, at han ikke længere således fører sine vælgere bag lyset?

(Kort bemærkning).

Brusvang (CD):

Centrumdemokraterne stillede justitsministeren et spørgsmål, som ikke blev be-

svaret. Spørgsmålets baggrund var den, at vi som sagt gentagne gange fandt ordene i hr. Kjeld Olesens forslag uklare. Vi har nu forstået, at troværdigheden bag ved disse ord fremgår af de mundtlige forklaringer, som er givet af den tillidvækkende personlighed, vi nu har som justitsminister. All right, jeg har hæftet mig ved dette, men jeg spurgte på denne baggrund: hvad er det så, der lå i justitsministerens forklaringer, som var forskelligt fra det, som jeg meget klart havde skrevet i centrumdemokraternes dagsordensforslag? Jeg spurgte: var det datoen den 1. april? Jeg spurgte: var det dette, at man skulle tage hensyn til de processuelle forskrifter? Eller var det dette, at vi havde skrevet, at vi naturligvis er klar over, at den meget store praktiske opgave kan føre til visse forsinkelser, som er uafviseligt nødvendige? Hvad var det for nogle af de tre led, der var forkerte, sammenholdt med ministerens forklaringer? Det fik jeg ikke noget svar på. Jeg må derfor drage den konklusion: der er ingen forskel. Ja men hvad er så realiteten? Hvad er så det, regeringen ønsker? Regeringen ønsker åbenbart, at med hensyn til den nærmere forklaring og tilliden til det hele, dér skal vi alene have ministerens ord, og det må vi ikke få på tryk, det må vi ikke få i selve dagsordensforslaget.

Jeg vil frafalde yderligere spørgsmål på det punkt, men blot til sidst stille et enkelt spørgsmål, nemlig: kan vi så få en knage at hænge vor tillid op på? I forlanger, at vi skal have tillid til nogle ord, som vi ikke kan have tillid til, men kan vi få svar på følgende: bliver fogedforretningen vedrørende Christiania indledt, begæret, den 1. april 1976, ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Der er to ting, jeg lige vil berøre. Den første, der i virkeligheden er den vigtigste, drejer sig om regeringens holdning til hr. Brusvangs dagsordensforslag, som jeg synes man er kommet meget let hen over. Nu ved vi jo godt, hvordan det går i dag. Når de kristelige i dag undlader at stemme, så falder dagsordensforslaget med en spinkel margen. Men der er samtidig givet en rent teknisk begrundelse for de kristeliges holdning, nemlig at dagsordensforslaget er stillet under finanslovsdebatten. Det vil sige, at